

kiem gremialnym kapituły metropolitalnej warszawskiej. Akademia duchowna w Petersburgu przyznała mu w roku 1901 stopień doktora św. teologii. W październiku tegoż roku powołano go na stanowisko rektora tej wyższej uczelni katolickiej; w roku 1911 otrzymał godność prałata domowego papieskiego.

Po 27 latach kapłaństwa powołany zostaje przez stolicę apostolską w maju 1913 roku na osierocony przez śmierć ks. Wincentego Popiela tron arcybiskupi warszawski. Konsekracja na arcybiskupa me

Rada regencyjna: Józef Ostrowski.

ropolitę warszawskiego odbyła się w Petersburgu, w dniu 22 czerwca 1913 roku. Uroczysty ingres do archikatedry św. Jana w Warszawie odbył się dnia 14-go września 1913 r., do kolegiaty łowickiej zaś 28-go września tegoż roku. Zajawszy się wnet gorliwie archidiecezją, w ciągu kilkunastu swych rządów zwizytował liczne parafie i wydał szereg odezów i listów pasterskich do ka-

planów i wiernych, udzielając im wskazówek postępowania, zwłaszcza w ciężkich czasach wojny światowej. Bierze stały i żywy udział w pracach społecznych. Z jego zapoczątkowania i pod jego przewodnictwem odbyła się w Warszawie w styczniu roku zeszłego konferencja księży biskupów, po której ukazał się list pasterski: „Biskupi polscy do ludu polskiego“.

Ks. Kakowski jest autorem wielu artykułów treści naukowej, przeważnie z zakresu prawodawstwa kościelnego w Polsce.

Książe Zdzisław Lubomirski, syn ks. Jana Tadeusza, znakomitego historyka, członka Rady wychowania publicznego i długoletniego prezesa Tow. Dobroczynności w Królestwie Polskiem, oraz Maryi z hr. Zamoyskich, pochodzi z linii dubrowieńskiej. W 1909 roku zaczął odgrywać poważną rolę w ży-

ciu publicznem i politycznem miasta Warszawy. Po wybuchu wojny, w sierpniu roku 1914, stanął na czele utworzonego wówczas Komitetu Obywatelskiego. Na tem stanowisku w krótkim czasie zyskał uznanie w szerokich masach ludności warszawskiej. Gdy w sierpniu 1915 roku powstał zarząd stołecznego miasta Warszawy, powołany został na prezydenta miasta Warszawy, na którem to stanowisku dotychczas pozostał. Zasięg jego jest zwłaszcza przezwyciężenie wielkich trudności, jakie Warszawa miała ze sprowadzeniem szeregu niezbędnych produktów z państw neutralnych. Staraniom jego zawdzięczać należy, że tarcia wewnętrzne w społeczeństwie zostały w wysokim stopniu złagodzone i że desygnowana przez Tymczasową Radę Stanu Rada regencyjna w tym składzie ma zapewniony najwyższy i bezsporny autorytet w kraju.

Z frontów bojowych: Jeden z portów niemieckich, skąd wyruszyła wyprawa na zdobycie wyspy Ozylii.

(Fot. Bufo).

Najnowsze zdobyczne techniki wojennej: Atak granatami ręcznymi.

(Fot. Bufo).